

hiog, ok þæn, sum sarit fik; baþe aghu þe et at suæria i
 eþinum, þær a kunungx soknare nær uara. Þæn, ær sarit
 giorþe, han a kunungx soknara buþ fa mæþ tuæggia
 boanda manna uitnum. Kombær han egh til eþsins ok ha-
 uær þo buþ fangit, þa gangi eþ sin ok se saklös. Nu far 5
 han egh buþ, þa ær þæn eþær olagha, æn þe suæria þæn
 eþ sua, at egh ær kunungx soknare nær. Nu sighær þæn,
 sum sarit giorþe, at han fik hanum buþ, ok kunungx sok-
 nare sighær egh, þa ær þæt bondans uitsz orþ, æn kunungx
 soknare stæmde æpte, uita mæþ eþe fiughurtan manna: þe 10
 tue, sum kunungx soknaran uaraþu uiþ at han skulde til
 eþsins kuma, ok tolf æftir. Nu stæmnir kunungx soknare
 egh æptir, utan uill biþa kunungx ræfst, þa skal hæræþs
 næmd uita, huat þær ær sant um. Alt skal sendær a enum
 dagh: eþ ganga ok fæ böta. I þöm eþe ma ængum giua ur. 15
 Sua sum nu ær um þænna uafa eþin skilt, sua skulu alle
 uafa eþar gangas, baþe firi drap ok fullsære ok skenu ok
 firi all manhælgþa mal. §. 1. Skiutær spiute, kasta stene,
 kombær huarghin niþær, för æn skapa gær, þæt æru tiughu
 markær ok uafa eþær; kombær förra niþær æn þær, sum 20
 skapa gær, þæt ær handlös uafe; þæt ær half siunde mark
 ok fiurar örtughær ok egh uafa eþ. Nu skiutær man spiute
 ælla kasta stene iuir hus ok se egh, huar sum niþær kom-
 bær, þæt ær handlös uafe. §. 2. Nu draghær man spiut,
 sætær man stræng ælla stampu, gærþir garþ, grauær kældu, 25
 gær kuærn ælla broa, faldær af uærkum, far af bana, halda

3, 4. Öfvers. med vittnes-
 börd af tvänne bofasta män, d.
 v. s. i deras närvaro (Gloss.).

10. *stæmde æpte* [*mali*] o:
 stämde honom ang. detta mål.

11. *uara man viþ* l. *til* o:
 underrätta, tillsäga ngn om.

18. *Manhælgþ* f. eller *man-
 hælgþi* n. Personlig fred och
 säkerhet, „manhælgd“, ett vak-
 kert och uttrycksfullt ord, som
 väl skulle förtjäna att åter upp-
 tagas i språket. Här af sammans.

manhælgþa mal l. *manhælgþis-
 mal* n. mål, som angår brott mot
 allmänna säkerheten, såsom dråp,
 sår m. m.

19. Öfvers. kommer [skot-
 tet eller kastet] ingenstädes ned,
 förrän [det] gör skada . . .

24, 25. Öfvers. Utsätter
 man spjut (näml. till vilda djurs
 dödande), gillrar snara eller gil-
 lerstock, . . .

26. *faldær* [*annar*] af *uær-
 kum* o: om en annan faller från